

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 21/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 164

Tất cả lời dạy của Hòa Thượng giúp chúng ta đối trị tập khí, phiền não. Tập khí, phiền não của chúng ta nhiều vô lượng, vô biên, có những người nghe giảng cảm thấy như họ ngày nào cũng bị mắng nên họ không học nữa. Ngày trước, có người xem bài giảng của tôi trên Youtube, họ để lại tin nhắn rằng, khi giảng tôi nên cười, khen nhiều hơn một chút. Khi chúng ta phản tỉnh ra lỗi của chính mình, nhìn thấy lỗi của chúng sanh thì chúng ta không thể nói những lời khen tặng sáo rỗng. Chúng ta đạt được cảnh giới, tự tại, an vui thì những lời khen chê không tác động đến chúng ta. Từ lâu, tôi đã không bị ảnh hưởng bởi những lời khen nhưng những lời chê vẫn có một chút ảnh hưởng đến tôi. Tôi không đọc những lời tán tụng mình, khi đi giảng nếu MC nói những lời sáo rỗng, đưa mình lên “đọt dừa” thì tôi ngăn họ lại.

Tối hôm qua, khi chúng ta học “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**”, Hòa Thượng nói, chúng ta từ sơ phát tâm thẳng đến thành tựu chánh đẳng, chánh giác, đều phải khởi tu từ ba nghiệp. Người không khởi tu từ ba nghiệp thì không phải là người chân thật học Phật. Người giảng kinh, nói pháp mà không ngày ngày đối trị ba nghiệp thì họ đang nói pháp của ma. Ngày ngày, chúng ta may mắn vì chúng ta luôn được Hòa Thượng nhắc nhở phải đối trị ba nghiệp.

Khi Hòa Thượng vãng sanh, một số người khóc rất nhiều, họ tổ chức phóng sanh, niệm Phật tỏ ra mình là người biết tri ân, báo ân. Họ biết ngày Hòa Thượng mất rồi sẽ đến vậy tại sao họ không ngày ngày làm những việc cần làm. Chúng ta biết một ngày Cha mẹ chúng ta sẽ mất, chúng ta tích cực làm những việc thiện lành để Cha Mẹ được hưởng công đức, phước lành. Nếu khi Cha Mẹ mất, chúng ta mới vội vã làm thì cũng không còn kịp. Khi Hòa Thượng mất, tôi chỉ nghĩ rằng, mặt trời trí tuệ đã lặn. Chúng ta khóc lóc là chúng ta đang “*cảm tình dụng sự*”.

Tà ma ngoại đạo rất sợ nhắc đến tập khí của người và của chính họ. Những người tu hành chân chính như Hoà Thượng thì luôn nhắc nhở để mọi người nhìn thấy tập khí, phiền não của chính mình. Trong Tịnh Độ Kinh nói về “*đời nghiệp vãng sanh*”, chúng ta có thể mang nghiệp cũ vãng sanh. Nghiệp cũ là nghiệp chúng ta tạo khi chúng ta mê mờ, không biết phải trái, đúng sai. Khi chúng ta học Phật mà chúng ta vẫn tạo nghiệp thì đó là nghiệp mới. Có người nói có thể mang nghiệp mới vãng sanh, họ nói lời này là vì họ vừa tu vừa tạo nghiệp, vừa tu vừa phạm trai, phá giới. Người xưa nói: “*Nguru tâm nguru, mã tâm mã*”. Người thích tạo nghiệp thì sẽ đi theo những người thích

tạo nghiệp. Có những người đi theo tà ma, ngoại đạo khi họ nhận ra thì đã bị mất cả tình và tiền.

Tập nghiệp của ba nghiệp rất đáng sợ. Gần đây, có một người nghiện thuốc lào, buổi sáng anh ta hút thuốc lào, bị say thuốc nên ngã từ trên tầng hai xuống đất dẫn đến chấn thương sọ não. Đây là do tập khí của thân. Chúng ta phải biết kiểm soát thân, làm chủ chính mình, bỏ đi những thói quen xấu sai sử chúng ta. Chúng ta vẫn bị sai sử bởi ba nghiệp. Thân thì sát, đạo, dâm. Thân của chúng ta tràn đầy tham vọng, dục vọng.

Hòa Thượng nói: “**Tài, sắc, danh, thực, thụ, Địa ngục ngũ điều căn**”. Đây là năm căn gốc đưa chúng ta đến Địa ngục. Khi lục căn là mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý, tiếp xúc với lục trần thì khởi phân biệt, chấp trước sau đó khởi phiền não. Thí dụ, chúng ta nghe âm thanh dễ nghe thì chúng ta vui thích, chúng ta nghe âm thanh khó nghe thì chúng ta không vui.

Phật pháp chân chính dạy chúng ta đối trị ba nghiệp. Chúng ta muốn giải thoát thì chúng ta phải đối trị ba nghiệp, cắt đứt nhân đi vào sinh tử. Trong nguyện thứ 20 của Phật A Di Đà, thế giới Tây Phương Cực Lạc không có ác đạo. Chúng sanh vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc đều là Bồ Tát Bất Thối Chuyển, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của các Ngài đều là thuần tịnh, thuần thiện. Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc không có nhân ác đạo nên sẽ không có quả ác đạo.

Phàm phu chúng ta thân thì sát, đạo, dâm; Ý thì tham, sân, si; Miệng nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt. Tà ma ngoại đạo ngày ngày chìm đắm trong ba nghiệp nên họ rất sợ nhắc đến nhưng điều này. Ngày trước, khi tôi đang tập trung dịch các bài giảng của Hòa Thượng, có một chị bán rau ở chợ, nhiều lần chị mua đồ về nhưng không bán mà bỏ đi nơi khác, người nhà dẫn chị đến gặp tôi, ban đầu, cô ta xưng là đức ông. Tôi nói, cô phải nhìn thẳng vào mắt tôi nói nhưng cô vẫn xưng là đức ông. Đến ngày thứ ba, cô ta mới nói: “*Con là con của Mẹ, ngày trước Mẹ đã bỏ con!*”. Chúng ta phải cẩn trọng, đừng vội tin lời của quỷ thần.

Khi tôi còn nhỏ, một lần tôi đi tụng Kinh cho một người bệnh cùng với một vị Thầy, khi đến nhà người bệnh, Thầy đánh chuông, tôi đánh mõ. Ban đầu, người bệnh nói, không ai được tụng Kinh, nếu tụng Kinh thì người đó sẽ bẻ cổ. Vị Thầy nói, khi nào tụng Kinh xong thì có thể bẻ cổ. Sau khi tán lư hương, tụng “**Chú Đại Bi**” xong, lúc này, người bệnh nói là cho phép tụng Kinh. Yêu ma quỷ quái ngày ngày đều phạm phải mười ác. Người chân thật học Phật phải ngày ngày đối trị ba nghiệp, khởi tu từ ba nghiệp. Chánh đạo luôn dạy chúng ta đối trị tập nghiệp của thân, khẩu, ý. Tà đạo giúp người tha mẫn năm dục nên nhiều người thích nghe.

Chúng ta tu sửa được ba nghiệp là chúng ta thay đổi được vận mạng. Phật Bồ Tát cũng không thể giúp chúng ta thay đổi ba nghiệp. Yêu ma quỷ quái chỉ có thể giúp chúng ta lấy hết những phước thừa trong vận mạng của chúng ta. Điều này giống

nhu yêu ma giúp chúng ta rút hết tiền trong tài khoản ngân hàng để dùng trong vài tháng, khi tiền tiết kiệm hết thì cuộc sống của chúng ta sẽ vô cùng khó khăn.

Người xưa nói. “*Lộc tận thì nhân vong*”. Ngày trước, khi tôi buôn vải ở chợ, tôi mua loại vải tốt, đẹp để bán nhưng ít người mua. Có người chỉ bán loại vải xấu nhưng rất nhiều người đến mua, thậm chí, có người bán nhẫn vàng để có tiền mua vải của họ. Mỗi ngày, họ bán được khoảng 5 triệu, luôn bán hết hai bao tải vải. Vài năm sau, tôi vô tình gặp lại người con dâu của gia đình đó, bây giờ cô đi bán dây buộc tóc, người con dâu nói, gia đình họ đã tan gia bại sản, không có tiền thuê nhà trọ, không có ai mua đồ của họ nữa.

Hòa Thượng nói: “***Phật Bồ Tát giúp chúng ta vô điều kiện, Quý thần giúp chúng ta có điều kiện***”. Quý Thần bỏ ra một số lấy lại mười. Chúng ta tích cực tu phước, tích phước, tiết phước thì phước của chúng ta sẽ sâu dày. Nhà Phật nói: “***Phước trí tâm khai***”. Người có phước thì trí tuệ sẽ khai mở. Người không có phước thì sẽ không còn nhân quang của con người. Chúng ta tu phước, tích phước, tiết phước từ nơi ba nghiệp thân, khẩu, ý. Thí dụ, thân chúng ta không sát sanh mà hộ sanh, cứu giúp chúng sanh, không tùy tiện giết hại chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Có đồng tu nói, mạng của họ không tốt, họ luôn gặp trắc trở, chúng ta mong cầu cho riêng mình thì chúng ta mới gặp trắc trở***”. Chúng ta hy sinh phụng hiến thì chúng ta không có cạnh tranh. Chúng ta có 8 vườn rau, các vườn rau đều phát triển xanh tốt. Các lò đậu của chúng ta cũng liên tục sản xuất mà không có trắc trở, mọi người đều vui vẻ khi được tặng rau, đậu. Chúng ta “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta mới bị trắc trở. Người khác tranh giành, chúng ta cũng tranh giành thì trở thành cạnh tranh, cạnh tranh thì sẽ dẫn đến đấu tranh.

Ngài Viên Liễu Phàm được đoán mạng là sẽ không thể thi đỗ làm quan, không có tuổi thọ. Vân Cốc Thiền Sư nói với Ngài Viên Liễu Phàm là vận mệnh có thể thay đổi bằng cách tích cực làm thiện. Sau đó, một tháng Ngài Viên Liễu Phàm làm 100 việc thiện, một năm làm 1000 việc thiện, trong một thời gian ngắn thì ông có thể thay đổi vận mạng. Chúng ta phải thay đổi vận mệnh bằng cách tu ở nơi ba nghiệp thân, khẩu, ý. Nếu chúng ta chỉ làm trên hình tướng, làm cho để coi thì không có kết quả.

Trong “*Quả báo hiện đời*”, có câu chuyện kể về một người giàu có, ông ngày ngày tích cực làm thiện, bác cầu, bồi lộ nhưng một ngày, ông bị thần chết đến lấy mạng. Người trong nhà đi gọi hồn ông về nhưng không được, người con trai của ông cũng đã mất hiện lên nói, người cha đã đọa Địa ngục nên không thể hiện về. Mọi người đều thắc mắc tại sao ông làm nhiều việc tốt như vậy mà lại đọa Địa ngục? Lúc đó mấy người bạn của ông mới nói cho người nhà biết rằng, ngày trước, vua giao cho ông khoản tiền lớn để cứu trợ cho vùng gặp thiên tai, ông lấy tiền cứu trợ và bỏ sang vùng khác, dùng tiền đó để sống một cuộc sống giàu sang. Cho nên mọi người phải biết rằng, tại

sao cả đời thấy người ta tu thiện, tu nhân tích đức làm thiện mà không có kết quả! Phải xem, họ làm có phải tu từ ở nơi ba nghiệp hay không hay là chỉ làm trên hình thức.

Hòa Thượng nói: **“Ngày xưa Lão sư Lý Bình Nam dạy mọi người cách cải tạo vận mệnh tốt nhất đó là phát tâm giảng dạy chuẩn mực Thánh Hiền, giảng dạy giáo huấn của Phật Đà. Tôi nghe theo lời Lão sư, học giảng Kinh, bên ba khắp nơi làm công tác giáo dục Phật Đà. Vận mệnh của tôi đã hoàn toàn thay đổi, tôi từ không có phước trở thành có phước, từ không có tuổi thọ trở thành có tuổi thọ”**. Hòa Thượng làm ra biểu pháp về việc cải tạo vận mệnh cho chúng ta.

Trước đây, tôi bị bệnh, tôi đi khám ở hai bệnh viện lớn, họ đều nói tôi sẽ chết. Cách đây khoảng 5 năm, sau khi đo điện tâm đồ cho tôi xong, Bác sĩ chạm rất nhẹ vào ngực tôi và nói, chức năng tim của tôi rất thấp chỉ khoảng 600, tôi có thể chết bất cứ lúc nào. Tôi nói, tôi biết rồi, tôi dừng chuyến đi nước ngoài trở về Việt Nam là để có thể chết trên quê hương. Mấy năm sau, tôi đi khám lại với chính Bác sĩ đó, Bác sĩ ngạc nhiên nói, chức năng tim của tôi khoảng 2000, tôi hoàn toàn khỏe mạnh. Tôi nói, ngày trước tôi không có gì để cho, hiện tại, mỗi tháng, chúng ta tặng khoảng 10 tấn rau, 30.000 bìa đậu, do tôi mở rộng tâm nên chức năng tim của tôi đã hồi phục. Tôi cũng xin số điện thoại của Bác sĩ để gửi tặng rau, đậu. Ngày trước, tôi phát tâm dịch thuật, sau đó, phát tâm đi chia sẻ, có hôm tôi đi chia sẻ ba buổi. Hòa Thượng nói: **“Phương pháp cải tạo vận mệnh tốt nhất chính là học tập giảng dạy chuẩn mực Thánh Hiền, giáo huấn của Phật Bồ Tát”**.

Hòa Thượng nói: **“Giảng Kinh, nói pháp không khó, khó ở chỗ có chịu phát tâm hay không. Chúng ta giảng Kinh, nói pháp chính là đem thân, tâm này phụng hiến cho Phật pháp, cho tất cả chúng sanh”**. Ngày trước, khi tôi dịch **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, sau khi dịch được một tập, tôi đưa họ bản giấy dài khoảng 17 trang cho một người đọc, tôi khuyên họ đọc và tập giảng. Lần đầu tập giảng, chúng ta có thể sẽ giảng chưa lưu loát, nhưng sau một tháng chúng ta đã có thể giảng hoàn toàn khác.

Chúng ta muốn giảng chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta học theo bộ 40 tập **“Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc”** do Thầy Thái Lễ Húc giảng, mỗi ngày chúng ta đọc một tập, sau đó chúng ta nhìn vào gương tập giảng, một năm chúng ta có thể giảng cả bộ 40 tập được hơn mười lần. Sau khi tập khoảng ba hay năm năm thì chúng ta sẽ trở thành người phi thường. Chúng tôi đang tiếp tục dịch bộ **“Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú”**, có 931 tập, chúng ta tập giảng trong 10 năm thì chúng ta sẽ hoàn toàn thay đổi. Một số người nói học chữ Hán phải mất khoảng 15 năm nhưng tôi nói chỉ cần 3 đến 6 năm học tập chuyên cần thì mọi người sẽ dịch được, hiện tại, một số người cũng đã làm được điều này. Chúng ta đem thân, tâm phụng hiến cho Phật pháp, cho chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta làm với tâm hy sinh phụng hiến thì chúng ta mới được Phật Bồ Tát, Thánh Hiền gia trì.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!